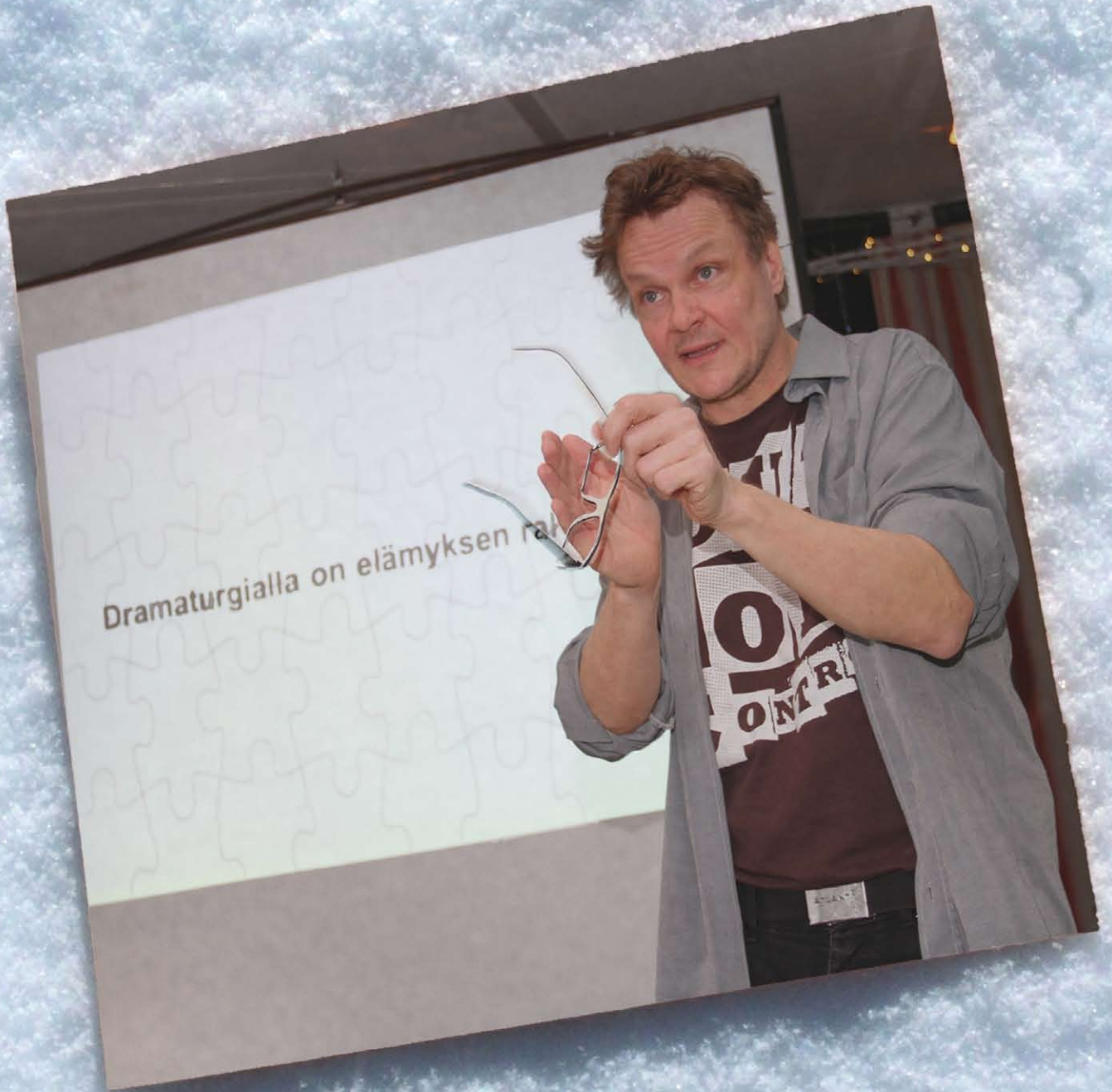

FILMAAJA

FILMI- JA VIDEOKUVAUKSEN ERIKOISLEHTI 1/2013

JULKAISIJA:

Filmi- ja Videokuvaajien Liitto ry
Film- och Videoamatörförbundet ry
(FVL)

FILMI- JA VIDEOKUVAAJIEN LIITTO RY
FILM OCH VIDEOAMATÖRFÖRBUNDET

TOIMITUS:

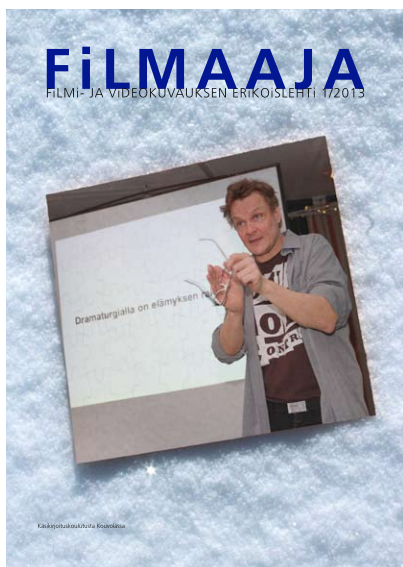
Pentti Kemppinen

TAITTO:

Kirkkonummen Videoharrastajat ry

KIRKKONUMMEN
VIDEOHARRASTAJAT

KANNEN KUVA:

Keijo Skippari

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Pääkirjoitus	3
Koulutustilaisuus Kouvolassa	4 - 7
SM 2013 ohjeet	8
SM 2013 ilmoittautumislomake	9
Hirvi – Heikki	10 - 11
Tallinnan festivaali	12
Vuosikokouskutsu	13
Evakkomatka Paimioon	14 - 15
Yhteystiedot	16

Hyvät harraste-elokuvaajat!

Nyt uuden vuoden kynnyksellä on hyvä tarkastella vähän mennyttä vuotta ja suunnata katseet myös uuteen vuoteen.

Menneen vuoden tärkein tapahtuma oli Unica festivaali Bulgarian Rusessa elokuun lopulla. Suomea edustaneet elokuvantekijät menestyivät hyvin. Kaksi kunniakirjaa oli saavutuksena, joka aivan hyvä saavutus noin 130 elokuvan joukossa. Lähes samat elokuvat osallistuivat myös Tallinnan kansainväliseen festivaaliin. Tuloksena oli yksi 2. sija ja kaksi kunniakirjaa. Mukana festivaalissa oli 138 elokuvaa.

Marraskuun alussa Kouvolassa pidettyä koulutustapahtumaa monet jäsenet ovat kiittäneet. Olimmehan saaneet käsikirjoitusta käsittelevään koulutustilaisuuteen ammattiesiintyjän, joka näyttelijän ammattitaidolla osasi asiansa. Tästä on varmasti hyötyä kaikille meille elokuvantekijöille. Koulutuksesta lisää tässä lehdessä.

Harrastajien elokuvat kiinnostavat myös tavallista elokuvayleisöä. Ilmo Launin syntymän 100-vuotispäivän kunniaksi järjestetty näytäntö veti Helsingissä elokuvateatteri Orioniin lähes 200 katselijaa. Ilmo Launis ei ollut vain helsinkiläisille tuttu elokuvantekijä. Hän oli tunnettu myös muualla Suomessa.

Toivo Pitkä järjesti omien elokuvien katselutilaisuuden Kotkassa joulukuussa. 77-vuotispäivän kunniaksi järjestetty tilaisuus veti yli 100 katsojaa, valtaosa Kotkasta, mutta myös kauempaa.

Helsingin yhdistyksen jäsen Henry Korpilinna asustaa nykyisin Rautavaaralla. Hän on tehnyt dokumenttielokuvan paikkakunnan legendasta Hirvi-Heikistä. Elokuva veti paikkakunnalla kahteen eri näytökseen lähes 500 katselijaa.

Uuden vuoden tärkein tapahtuma on SM 2013 festivaali. Festivaalin järjestää Helsingin Filmi- ja Videokuvaajat huhtikuun puolivälissä Vantaalla. Toivon runsasta osanottoa kilpailuun ja itse festivaaliin. Parhaimmilla elokuvilla on mahdollisuus päästä tämän vuoden Unica festivaaliin. Festivaali oli suunniteltu pidettävän Etelä-Koreassa, mutta viime hetken tietojen mukaan festivaali Etelä-Koreassa on peruttu ja nyt festivaalia suunnitellaan jonnekin Keski-Eurooppaan.

Pentti Kemppinen
puheenjohtaja

” ELOKUVA ON VALON SE MIKÄ ON VA KAIKKI MUU ON

Lahtelainen Jarkko Mikkola piti Kymen Paviljongilla isänpäivän aattona käsikirjoittamisesta lennokkaan luennon, jota oli tullut kuuntelemaan runsaasti yleisöä liiton eri jäsenyhdistyksistä.

Jarkko Mikkola on Teatteri-
korkeakoulun käynyt näyttelijä
ja käsikirjoituskouluttaja.
Jarkko on opettanut Lahden
Kansanopistossa jo 8 vuotta.
Hän on käsikirjoittanut mm.
Salatut Elämät ja Uusi Päivä-
sarjoja, joista kyllä sai rahaa,
mutta ei juuri muuta. Jarkko
on jo kirjoittanut oman eloku-
vakäsikirjoituksen ”Pelkääjän
paikalla”, jolle hän
etsii tuottajaa. Elokuvas-
sa tulee olla premissi eli päälause, joka
lyhyesti kertoo koko elokuvan.
”Pelkääjän paikalla”-elokuvan
päälause on ”[Täytyy uskaltaa
puhua totta](#)”.

Liiton puheenjohtajan Pentti
Kempin mukaan avaussanojen
mukaan tekniikka ja kuvaaminen
alkaa olla hallussa kaikilla. Esim.
vuoden 2012 UNICA-kilpailussa
tuomarit eivät juuri kiinnittäneet
huomiota elokuvan tekniseen
toteutukseen. Tarina, idea ja
käsikirjoitus ovat tärkeitä.
Jarkko Mikkolan mukaan elokuvas-
sa kaikki lähtee liikkeelle käsikir-
joituksesta. Oheiseen artikkeliin
on koottu tärkein anti päivän
tapahtumista.

KOTIMAISTEN TELEVISIOSAR- JOJEN TEKIJÖISTÄ PUUTETTA

Suomessa olemme käsikirjoitus-
asioissa jälkijunassa. Käsikirjoittajia

Heikki Jokiniemi

ei osata arvostaa. Valitettavasti tämä näky
draamamme tasossa. Huonoa
käsikirjoitusta ei pelasta toteut-
tamisvaiheessa kukaan: ei ohjaaja,
ei näyttelijät eikä editoijat leikkaus-
pöydän ääressä. Mutta hyvän
käsikirjoituksen voi pilata huonolla
kuvauksella, ohjauksella, äänityksellä
ja leikkauksella. Erityisesti silmään
pistää ulkomaisiin formaatteihin
perustuvien ohjelmien runsaus,
varsinkin mainosrahoitteisilla
kanavilla. Tästä paistaa läpi ajatus,
etteivät kanavien ohjelmapäälliköt
luota kotimaisiin tekijöihin riittä-

västi. Siitä mennään yli, mistä aita
on matalin.

MAINOSMIEHET, TARINAN- KERRONNAN MESTAREITA.

Mainosmiehet osaavat tarinan-
kerronnan. Tarinankerronta poh-
autuu Aristoteleen Runousoppiin,
joka hän kirjoitti yli 2000 vuotta
sitten. Tarina tapahtuu aina
meidän päässä! Mikä on
elokuvan voima, miten se vaikuttaa
emootioihimme?

Tilaisuuden aluksi Jarkko näytti
mainoselokuvan Hiirenloukku
(Mousetrap), joka on hyvä
esimerkki, mitenokuva vaikuttaa
emootioihimme. Hiiri juoksee
pitkin tasannetta. Iloinen, onnelli-
suutta kuvaava musiikki (Top of
the World) soi. Hiiri löytää juuston-
palan. Näemme, että juusto on
hiirenloukussa. Hiiri syö juustoa.
Loukku napsahtaa kiinni. Musiik-
ki on vaihtunut ”This is the end”
(Doors-yhtye) -tyyliseksi. Kuva
menee mustaksi. Mutta tarina
jatkuu. Hiiri makaa selällään henki-
toreissaan. Loukun metallilanka
puristaa kurkkua. Hiiri alkaa
punnertaa ja saa metallilangan
nousemaan ylöspäin. Musiikki
vaihtuu tahdon voimaa ilmentäväksi
(” I am a Tiger”). Hiiri jatkaa pun-
nertamistaan musiikin tahtiin. Hiiri
selviytyy! Katsojat saatiin jo alussa

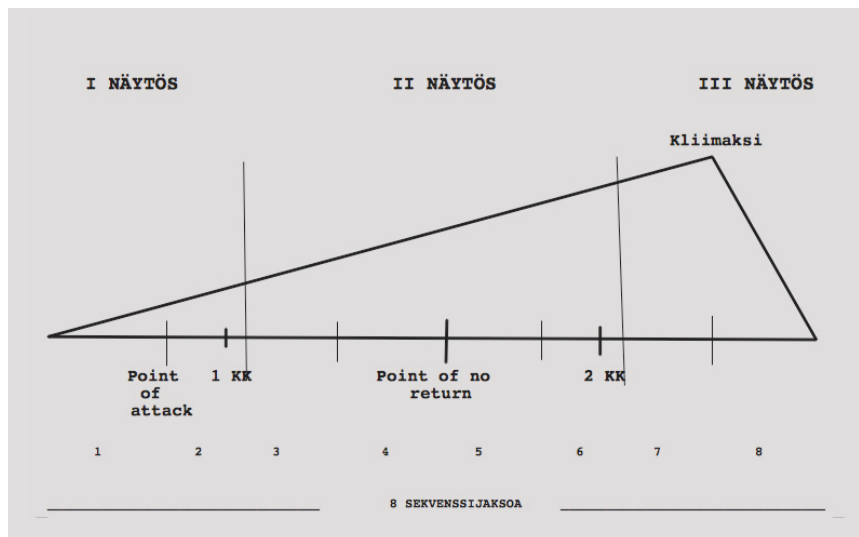
JA VARJON LEIKKIÄ. LOSSA, NÄKYY. KUVITELMAA”.

Teksti: Keijo Skippari ja Kari Nuolinko
Kuvat: Keijo Skippari

hiiren puolelle!
Lopussa mainos:
tämä juusto
antaa voimia! Mainos
toteuttaa Aristoteleen
draaman kaaren:
alku, keskikohta,
loppu.
Päähenkilö esitel-
lään, päähenkilölle
tulee este, pää-
henkilö selviytyy.
Video Youtubessa:
<http://www.youtube.com/watch?v=Plz9JxsnhH4>

Klassisen draaman rakenne

Jarkko Mikkola ja dramaturgian oppitunti

Tarinankertojan ja elokuvantekijän tulee perehtyä ihmiskunnan myytteihin. Tässä hiiri ja loukku-esimerkissä on lyhyellä tavalla esitetty Jeesusken elämän ”ylösnousemus”. Jeesusken tarina esiintyy myös elokuvissa ”Matrix”, ”Kuolleiden runoilijoiden seura” ja ”Yksi lensi yli käenpesän”. Tulee joku, joka opettaa ihan jotakin muuta kuin mihin on totuttu. Lopussa opettaja poistuu.

ELOKUVAN HENKILÖGALLERIA:

1. Protagonisti: Päähenkilö, joka kasvaa nolhasta sataan elokuvan aikana.
2. Antagonisti: Riivaaja. Asettaa esteitä päähenkilön tielle. Voi olla henkilö tai ryhmä.
3. Sankari
4. Lähin uskottu - tuo sellaisia tunteita, joita päähenkilö ei voi tuoda esille. Esim. lähin uskottu saa pelätä, päähenkilö cowboy ei saa näyttää pelkoaan.
5. Katalyyttihenkilö - saa asioita tapahtumaan, laittaa tarinan käyntiin. Saa elokuvan alkamaan POA-kohdassa.
6. Kontrastihenkilö - tuo toisen puolen päähenkilöstä esiin.
7. Meikäläinen - meikäläinen saa meidät tuntemaan, että olemme osa tarinaa
8. Normihenkilö - palauttaa meidät tavallisille raiteille, siis että olemme elokuvissa.
9. Apuhenkilöt - Yhdysvalloissa huipunäyttelijöitä on viiden minuutin vierailijoina. Tasa-arvoisuuden vuoksi nykyään elokuvassa pitää olla pakollinen mustaihoinen ja pakollinen vähemmistöseksuaalisuutta edustava henkilö. Dramatiikan takia heitä ei välttämättä tarvittaisi.
10. Temaattiset henkilöt
11. Näkökulmahenkilöt - kirjoittajan näkökulma, järjen ääni
- (12. Taustakertoja - Voice Over (harvoin käytetään)

OLETUKSENA ELOKUVAN PITUUS 120 MINUUTTIA.

1. näytös: 30 minuuttia
2. näytös: 60 minuuttia
3. näytös: 30 minuuttia

Elokuvassa on 8 sekvenssijaksoa, joiden kunkin pituus on noin 15 minuuttia. Jokaiselle henkilölle on oltava henkilöhistoria. Kuvan täytyy tukea kerrontaa. Huonossa elokuvassa rakenne näkyy. Käsikirjoittaminen muuttuu päivä päivältä vaikeammaksi. Monet ideat on jo käytetty aikaisemmin. On vaikea keksiä mitään uutta. Opiskele myyntejä ja etsi niitä elokuvista!

Alkukuva kertoo lyhyesti koko elokuvan sisällön. Elokuvan ensimmäinen kuva on tärkein kuva, jolla katsoja viedään elokuvan maailmaan.

Esimerkiksi: "Fahrenheit 451" : Alkukuvassa näytetään erilaisia antenneja talojen katoilla, kuvissa ei

Ritva Rännäri ja Toivo Pitkä

ole alkutekstejä, mies kertoo elokuvan näyttelijöiden nimet. Koska kirjat olivat kiellettyjä, ei ole kirjaimiakaan. Antenneilla kuunnellaan meitä...

1. NÄYTÖS: 0-30 MIN PALJASTAA KÄSIKIRJOITTAJAN MIELIKUVITUKSEN

1. sekvenssi: 0-15 min
Set Up. Routine of life. Annetaan informaatio, esitellään päähenkilö, hänen luonteensa, ympäristö ja miljö. Tällaista henkilön elämä olisi, jos kaikki jatkuisi ennallaan. Elokuvan alussa näytetään koko elokuva lyhyesti. Yleisölle näytetään elokuvan "lukutapa". Vältä puhuvia ihmisiä, käytä enemmän kuvaa! Ensimmäinen sekvenssi päättyy: **POINT OF ATTACK (POA)** tai toinen termi **INCITING INCIDENT**. POA potkaisee tarinan käyntiin. Jotakin muuttuu peruuttamattomasti.

Elokuvassa Juno: Tyttö tekee raskaustestin. Näkee positiivisen tuloksen. Heittää testilaitteen roskiiin. Roskakoria ei näytetä! Lapsesta ei pääse eroon.

2. sekvenssi 15 - 30 min
Pääjännitteen rakentaminen. Toisen sekvenssin aikana (noin kohdalla 27 min) esitetään **ensimmäinen käännekohta (1. KK)**, jossa asetetaan dramaattinen kysymys. Tämän kysy-

myksen pitää kantaa KLIIMAKSIIN. Kaikki, mitä tapahtuu tämän jälkeen elokuvassa, liittyy ensimmäiseen käännekohtaan tavalla tai toisella aina KLIIMAKSIIN saakka. Peruskysymyksen pitää olla iso! Jokainen kohta, joka ei vie tarinaa eteenpäin, on turha.

Aristoteles toteaa: "Taideteos ei ole taideteos, jos yhdenkin kohtauksen paikkaa voi siirtää tai sen voi muuttaa." Elokuvan käsikirjoittaminen on kuin Sudokun tekemistä. Jos alussa teet virheen, joudut korjaamaan paljon. Kaikkea ei tarvitse kertoa.

Esimerkki: Mies lähtee ajamaan autoa: Näytetään, kun mies ottaa auton avaimet pöydältä. Sitten näytetään, kun mies tulee autosta ja menee uuteen paikkaan. Ei tarvitse näyttää autolla ajamista!

Esimerkki: Kaksi poliisia ilmoittaa perheen äidille, että miehene on kuollut. Poliisit vetävät pitkää tikkua autossa. Menevät ovelle. Poika tulee avaamaan. Äiti huutaa taustalta: "Kuka siellä on?" "Pari setää", sanoo poika. Kohtaus loppuu tähän.

2. NÄYTÖS: 30 - 90 MIN

Toinen näytös paljastaa käsikirjoittajan ammattitaidon. Syvennetään henkilöitä. Hiljaisen muutoksen aikaa. Salatut elämät ym. TV-sarjat ovat pelkkää toista näytöstä...

Toisen näytöksen keskivaiheilla on ensimmäinen "scene sequence" eli "elokuva elokuvassa". Esimerkki: elokuva Hitchcockin "Vaarallinen romanssi", lentokoneella lentämisen. J. Asikainen: Jokaisella elokuvan yksityiskohdalla pitäisi olla liittymä, assosiaatio päätarina.

3. sekvenssi 30 - 45 min
Syventäminen. Ensimmäinen yritys ratkaista ongelmia.

4. sekvenssi 45 - 60 min
Tapahtuu paluu lähtötilanteeseen. MIDPOINT eli POINT OF NO RETURN. Tämän hetken jälkeen sankari ei voi palata enää pisteeseen, jossa hän oli tarinan alussa. Sankari tahtoo jotakin ja alkaa muuttua.

Amerikkalaisissa elokuvissa päähenkilö "tahtoo", eurooppalaisissa elokuvissa sankari "haluaa" tai "toivoo". Tahtominen tuottaa enemmän toimintaa! Amerikkalainen päähenkilö tahtoo ryöstää pankin, eurooppalainen päähenkilö haluaa tulla rikkaaksi tai toivoo tulevansa rikkaaksi.

5. sekvenssi 60 - 75 min

Päähenkilön eteen tulee ongelmia ja esteitä.

6. sekvenssi 75 - 90 min

Mennään kohti ratkaisua. TOINEN KÄÄNNEKOHTA (2. KK) on se hetki, jonka jälkeen lopputulos on mahdollinen. Esimerkiksi takaa-ajajasta tulee takaa-ajettu. Toisen kään-

nekohdan voi löytää vasta, kun on katsonut koko elokuvan ja saanut vastauksen ensimmäisessä käännekohtassa esitettyyn kysymykseen. Toinen käännekohta laittaa asioihin vauhtia, jolloin päähenkilölle tulee kiire.

3. NÄYTÖS: 90 - 120 MIN

Kolmas näytös paljastaa käsikirjoittajan moraalin ja etiikan. Auvo Vihro: "Kahden tunnin elokuva varastaa sadalta katsojalta 200 tuntia elämää! Esityksellä tulee olla jokin sanoma yleisölle. Elokuvanäytöksen jälkeen ihmisen tulee olla hieman eri ihminen kuin näytöstä ennen."

7. sekvenssi 90 - 105 min

Panokset kovenevat alusta lop-

puun mentäessä. Aluksi pieniä vaikeuksia, sitten lisää vastoinkäymisiä. Tässä vaiheessa voidaan esittää toinen "scene sequence" eli "elokuva elokuvassa".

8. sekvenssi 105 - 120 min

Ratkaisu. KLIIMAKSI. Vastataan ensimmäisen käännekohdan (1. KK) kysymykseen.

Esimerkkejä kliimaksista. Elokuvasta "Juno": Lapsi syntyy.

Elokuvasta "Artisti": (Sisältää vihjeen ja sitä seuraavan käänteen.) Mies aikoo ampua itsensä. Koira haukkuu vierellä. Nainen ajaa lujaa vauhtia autolla. Mies empii. Nainen kiirehtii. Mies nostaa aseensa suuhunsa. Kuulua pamaus... Nainen on törmännyt autolla puuhun ja juoksee miehen luo. Mies on elossa. Mies ei ampunut itseään.

Salin täydeltä käsikirjoituksesta kiinnostuneita videokuvaajia

KÄSIKIRJOITUSTILAISUUKSIA KAIVATAAN MYÖS KIRKKONUMMELLA

Kirkkonummen Videokuvaajien puheenjohtaja Ulla-Maija Lilja piti käsikirjoitustilaisuutta erittäin tarpeellisenä, koska he ovat itsekin yrittäneet saada käsikirjoitusopettajaa Kirkkonummelle kansalaisopiston kautta. Tavoitteena meillä on järjestää pitempiaikainen kurssi käsikirjoituksesta, kunhan sopiva luennoitsija vain löytyy.

Kun me ollaan itse tehty käsikirjoituksia, niin ei olla tiedetty riittävästi käsikirjoitusten lain alaisuuksista. Nyt Jarkon pitämän luennon jälkeen vasta on ymmärtänyt miksi jokin elokuva on onnistunut ja miksi ei.

EI OPPI KOSKAAN OJAAN KAADA

Näillä sanoilla kokenut elokuvantekijä Heikki Jokiniemi kertoili käsikirjoitusluennon lounastauolla aamupäivän

aikana saamaansa opetusta. Aina tulee uutta, ja harvemmin näitä tällaisia käsikirjoitusluentoja on ollut viidenkymmenen vuoden aikana. Nämä ovat aivan mahtavia tapahtumia. Näiltä elokuvan tekemisen eri sektoreilta voisi panna pystyyn muitakin vastaavia tapahtumia, jos se vain on mahdollista.

Heikki Jokiniemi on erikoistunut lähivuosina tekemään luontoaiheisia dokumentteja, joista on vaikea etukäteen tehdä käsikirjoitusta. Heikin mukaan "se on melkein sellaista, että ensin kuvataan ja katsotaan sen jälkeen, mitä siitä saadaan aikaiseksi". Siinä matkan aikana rupeaa vähitellen selkiintymään, mitä siitä voisi tulla. Siinä vaiheessa ehkä kuvataan lisää materiaalia ja kansioonkin alkaa ilmestyä erilaisia lappusia koskien ohjelman rakennetta.

SM-FILMIFESTIVAALI 2013, JAOSSA HARRASTAJAOSKARIT

Filmi- ja Videokuvaajien Liitto ry pitää vuosittain harrastajaelokuvaajien elokuva-kilpailun. Elokuvakilpailuun voivat osallistua kaikki suomalaiset elokuvauksen harrastajat. Tänä vuonna järjestäjänä toimii Helsingin filmi- ja videokuvaajat ry

PAIKKA: Vaskivuoren lukion auditorio, Virtatie 4, Vantaa

AIKA: 13.4.2013 klo 10.00.

ALUSTAVA OHJELMA:

10.00 Elokuvafestivaalin avaus
10.05 Filmiesityksiä
12.00 Ruokailutauko
13.00 Esitykset jatkuvat
Palkintojen jako
elokuvaesitysten jälkeen
klo 14.30

TEKNISET TIEDOT: Elokuvan enimmäiskesto ei saa ylittää 25 minuuttia. Videokuvan esityskopion tulee olla itse käynnistävä DVD-levy. Kotelon päällä tulee olla selkeästi merkittynä elokuvan nimi, sarja, kesto sekä esitys- ja tekijätiedot. FVL valmistaa parhaista elokuvista koostelevyn, jota jaetaan koulutuskäyttöön liiton jäsenyhdistyksille. Elokuvan ei tarvitse olla uusi, kunhan se ei ole aiemmin osallistunut FVL:n SM-kilpailuihin.

ILMOITTAUTUMINEN: Ilmoittautumisen on oltava perillä viimeistään maanantaina 18.3.2013. Mukana tulee olla itse elokuva sekä selkeästi täytetty ilmoittautumislomake. Lomake on ladattavissa FVL:n nettisivuilta <http://www.fvl.fi/jasenyhdistykset/helsinki/ilmoittautumislomake/> Postitus osoitteeseen: Helsingin filmi- ja videokuvaajat ry Pj. Paavo Tammi, Hauenkalliontie 8 A 5,02170 Espoo. Lisätietoja:

Paavo Tammi, 041-5101522.
Sähköposti: paavo.tammi@aalto.fi

PALKINNOT: Voittajat palkitaan kultaisilla, hopeisilla tai pronssisilla HarrastajaOskareilla. Erityisosaamiset palkitaan erikoispalkinnoilla. SM-kisojen parhaiden elokuvien joukosta Filmi- ja videokuvaajien Liiton työvaliokunta valitsee Suomen ehdokkaat kansainväliseen Unica -kilpailuun ja muihin kansainvälisiin elokuva-kilpailuihin. Ehdolle tulleiden elokuvantekijöiden kanssa sovitaan menettelytavoista tarkemmin.

TULOSTEN JULKISTAMINEN: SM-2013 tulokset julkistetaan ja palkinnot jaetaan 13.4.2013 festivaaliesitysten jälkeen, klo 14.30 pidettävässä palkintojen jakotilaisuudessa. Elokuvien tekijöiden toivotaan olevan läsnä tilaisuudessa. Jokaisessa sarjassa palkitaan kolme parasta. Tuomaristolla on oikeus jakaa palkinnot myös toisin harkitsemallaan tavalla.

KILPAILUN SÄÄNNÖT: ALLEKIRJOITANUT VAKUUTTAA:

- elokuva on FVL:n kilpailusääntöjen mukainen (elokuva ei ole tuottanut ammattimaisesti elokuvia valmistava yhtiö).
- elokuvan valmistukseen ei ole maksua vastaan

osallistunut ammattikäsi-kirjoittaja, ohjaaja, kuvaaja tai leikkaaja.

- elokuva ei ole valmistettu ennakoita tehdyn kaupallisen sopimuksen mukaan, jonka perusteella elokuvan tekijä saa korvausta esimerkiksi käytetystä materiaalista tai työstä.
- vastaavansa elokuvaansa sisältyvien tekijänoikeudellisesti suojatun musiikin tallentamisluvista ja -korvauksista (mm. Teosto).

MAKSUT: Ilmoittautumismaksun on oltava perillä 18.3.2013 mennessä Filmi- ja Videokuvaajien Liitto ry:n tilillä, Danske Bank FI39 8000 1470 2476 86, viite: SM 2013 MAKSU sekä elokuvan tekijän nimi.

FVL:N JÄSENET:

- 1) Yleinen sarja 15 euroa/ elokuva
- 2) Dokumenttisarja 15 euroa/ elokuva
- 3) Nuorten sarja (25 v tai alle) 10 euroa/elokuva
- 4) Minuutti-cup 15 euroa/ elokuva
- 5) Elokuvuoppilaiden sarja 10 euroa/elokuva

MUUT KUIN FVL:n JÄSENET: 30 euroa/elokuva (sisältyy myös vuoden FVL:n suora-jäsenyys). Mikäli tekijällä on useampia elokuvia, maksu seuraavista on sama kuin FVL:n jäsenillä.

ILMOITTAUTUMINEN SM-FILMIFESTIVAALIIN 2013

Osallistun avoimeen sarjaan

Osallistun dokumenttielokuvien sarjaan

Osallistun nuorten sarjaan (25 v tai alle)

Osallistun elokuvaoppilaiden sarjaan

Osallistun 1 Minute Movie Cup:iin

PERUSTIEDOT:

Elokuvan nimi: _____ Valmistus pvm ja vuosi: ____ / _____

Ohjaaja: _____

Osoite: _____

Puh: _____ Sähköposti: _____

Ensimmäinen julkinen esitys (pvm) ____ / _____

Jäsenyys: Olen FVL:n paikallisyhdistyksen jäsen FVL:n suorajäsen En ole jäsen

Tekijän ikä (nuorten sarja): _____

VIDEON TIEDOT: Esitysformaatti: DVD-levy. (Huom. vain 1 elokuva / DVD-levy)

Ääni: Mono HiFi Stereo

ELOKUVAA KOSKEVAT TIEDOT:

väri mustavalko kesto min/s (max 25 min) ____ / _____

Tyyppi: animaatio dokumentti fiktio kokeellinen musiikkivideo muu

Kuvasuhde: 4:3 16:9

Elokuvasa käytetyn musiikkikappaleen nimi:

Säveltäjä: _____ Sovitus: _____

Elokuvasa on ÄÄNITTEILTÄ KOPIOITUA musiikkia

Elokuvasa on ITSE SOITETTUA, LAINATTUA musiikkia

Elokuvasa on vain ITSE TEHTYÄ musiikkia

(Monista nämä tiedot jokaisesta elokuvan musiikkikappaleesta erikseen)

SISÄLTÖSELVITYS: (Lyhyt sisältötiivistelmä elokuvasta)

Hyväksytkö, että elokuvasi voidaan tallettaa FVL:n elokuva-arkistoon ja sisällyttää kilpailuelokuvista tehtävään koostelevyyn, joka jaetaan jäsenyhdistyksille koulutuskäyttöä varten.

Hyväksyn En hyväksy

ILMOITTAUTUMISMAKSUN olen suorittanut ____ / ____ 2013

Vakuutan, että edellä antamani tiedot ovat oikeita ja hyväksyn kilpailun säännöt.

Päiväys: ____ / ____ 2013 Ohjaajan allekirjoitus: _____

SAVOSSA HYTTYSET JA KAMERA SURISEE

Teksti ja kuvat Henry Korpilinna

Tervehdys Savon sydäimestä, pikkuisesta Rautavaaran kunnasta (asukkaita 1800), jonne jouduin heittämällä pääkaupungin suuremmasta sydäimestä 2010. Korvessa ollaan! Miten äijän kävi, vieläkö kamera pyörii?

TUSKIEN TAIVAL

En ole koskaan tehnyt leffaa niin kauan kuin tätä viimeisintä. Täällä ei ole kuin yksi bussi tuohon suuntaan päivällä ja toinen bussi tuohon toiseen suuntaan, jolla ei pääse takaisin kuin seuraavana päivänä. On se entiselle suur-stadilaiselle kokemus, raitiovaunun ja metron käyttäjälle – 10 minuutin välein tuli seuraava etkä siis voinut myöhästyä mistään. Kyllä minä täällä korvessa pikkurepulla selviäisin, mutta kun pitäisi olla elokuvakamat mukana ja rekvisiitta. Kesällä ja syksyllä pärjäsin, kun oli auto käytössä, mutta auton laitoin talveksi pois 5 kk:ksi ja sehän oli stop kuvauksille, kun se vielä kesällä oli nonstop. Ja kuvausaiheeni oli: historian henkilö, paikkakunnan hirvien salakaataja, heti sotien jälkeen. Esiintyjien lisäksi piti löytyä toinen päänäyttelijä, hirvi. Mutta kun ei löytynyt. Ei

Hirvi-Heikki hiihtää

ensimmäisenä vuonna eikä toisena. Maksaisin sille kruunukuninkaalle, jos se ymmärtäisi rahasta. Istuin

reppujakkaralla hirvipolulla syksyn märissä metsissä useita päiviä monta tuntia hirveä käyttämässä kamera-aseellani, mutta ei se tullut. Käpytikka tuli aina, mutta ei hirvi. Kaksi kertaa hirvi tuli lähelle, mutta ensin metsästä loppui kameralle valo ja toisella kerralla hirvi lyhyesti astui kuivalle risulle ja katosi hiljaa pois. Miten juhlanan äänettömästi se sen tekee! En pysty kilpailemaan hirven suuremman korvan kanssa. Vaikka olin tuulen alapuolella, en silloinkaan onnistunut. Kohmeisena palasin mökkiini, niin monta kertaa, sietämättömän monta kertaa. Kuumen teekupin jälkeen olin tyytyväinen, että olin ainakin yrittänyt, ettei jälkepäin harmita, etten yrittänyt. Elokuvaajan täytyy olla ahkera; elokuvanteko on vaivannäköä; parasta kuvaa haetaan; yleisöä pitää hemmotella hyvällä kuvalla. Pistäydin hirviporukoidenkin mukana, mutta ampuivat hirven silloin, kun en sattunut olemaan mukana. Hirviä toki näin, silloin kun kamera ei ollut mukana. Onko tuttu juttu? Emä ja vasa tallustelivat metsätielle ja minulla oli vain lapaset käsissä. Emä ja vasa ruokailivat avonaisella hakkuuaukealla, Silloinkin minulla oli vain lapaset. Kolmannella kerralla iso komea uroshirvi katseli rauhallisesti, kun ajoin metsätietä mökille; se odotti tien ylitysvuoroa – oli se uljas näky, tuo rauhallisuus. Hirvet ovat tottuneet autoihin, ei ihmisiin. Hirvi huomasi, kun sammutin moottorin 100 metrin päässä. Näkemiin, sanoi hirvi.

ELOKUVA VALMISTUU

En tehnyt tarinalleni aikataulua. Se johtui aiheen laajuudesta ja

Henry Korpilinna tietokoneella

monipuolisuudesta. Lisäksi piti edistyä eläinten ja ilmaston tahdissa, tähän oli paljolti luontoleffa. Tästä pitää tulla kaunis tarina. Miten? Miten rikollinen hirvien salametsästys voi olla kaunista? Valmiista elokuvasta sekin selviää.

Elokuvan kokoamiseen meni 2,5 vuotta. Kaikki alkoi siitä, kun muuan kyläläinen kysyi (2009), kiinnostaisiko minua tämä aihe - paikkakunnan legenda - kun olet harraste-elokuvaaja. Sanoin heti, etten tee dokumentteja, minä olen draaman ja fiktion tekijä, koska niihin voi tehdä käsikirjoituksen (FVL tuntee minut nimenomaan sellaisista elokuvista). Miten dokkariin tehdään käsis? En ollut koskaan kokeillut. Miten kootaan tarina, jonka historian tiedot ovat levinneet maail-

Hirvi-Heikki kytiksellä

malle kauaksi ja tietämättömiin arkistoihin, jopa menneet ihmisten muistissa hautoihin?

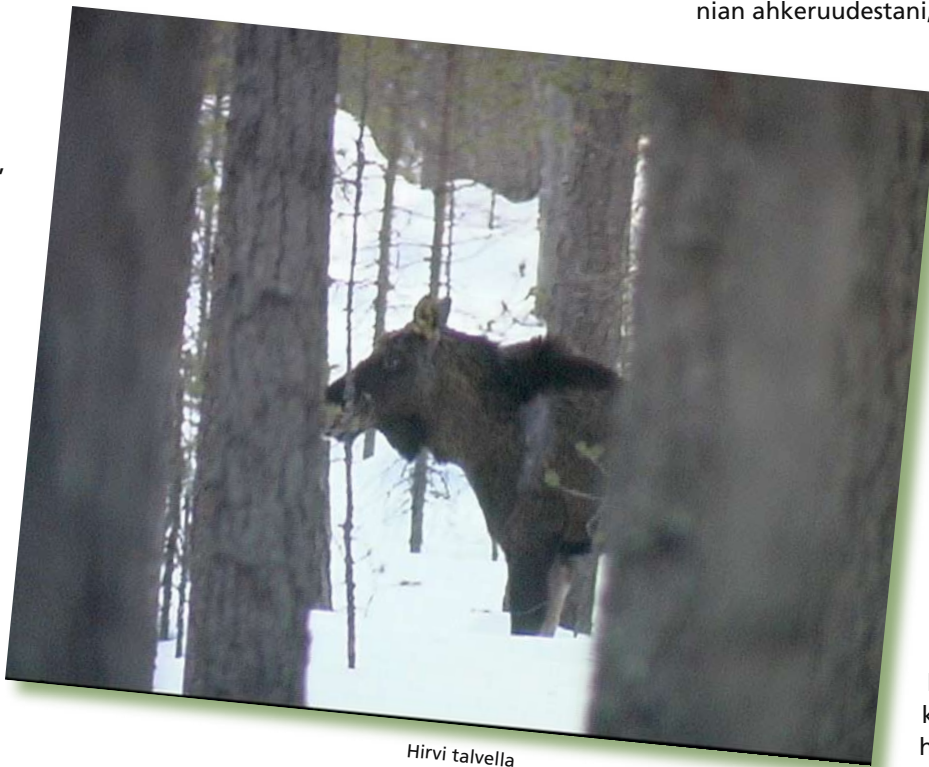
Minun pitää ryhtyä tutkijaksi, jotta tämä elokuva olisi mahdollinen. Kukaan ei painosta minua, en ole kenellekään luvannut mitään, teen tätä rauhassa, leikkaan sitä yökaudet; työpäiväni ovat seitsemäntuntisia, joskus 3-tuntisia ja taas 10-tuntisia. Leikkaaminen on sellaista. Leikkaustyö on vaikea aloitus, kun takana on 5000 km haastattelu- ja dokumentin-keräysmatkoja sekä luonnon vahtimista sopivia kuvia löytääksesi.

Elokuva valmistui 7.

loka-

kuuta 2012 – kiitos sateisen kesän, nyt sisätiloissa leikkaustyö edistyi. Elokuvan juhlaesitys oli pienen Ylä-Luostan kylän seurantalonsalilla, jonne tuli käsittämättömät 210 katsojaa. Saliin ei enempää olisi mahtunut. Kunnanjohtajakin tuli, pastori myös, koulukeskuksen rehtori ja lehdistö. Pikku-kylällä asuu 32 ruokakuntaa – postilaatikkojen määrän mukaan (kun kesäasukkaat ovat pois). Elokuvailtaan tultiin viereisistä kylistä, jopa muutamat toisesta kaupungista – Nurmes, Nilsiä. Pieni kyläkauppamme sponsoroi

välle kahvitarjoilun. Kauppias oli entisten juhla kokemusten perusteella ennustanut ihmisiä tulevan alle sata. Minä hehkutin ennustaa kolmellesadalle käyvää määrää, koska tästä esityksestä tulee sensaatio tälle pienkylälle – niin minä sanoin. Kauppias alkoi vakuuttua asiasta, vaikkei tiennyt, minkä harrastetason leffantekijä olen. Hiljalleen kauppias oli lisääntynyt leipomiensa pullien ja kakkujen määrää. On siinä ihme firma, pikkukauppa, joka toimii näin syksyisin tappiolla. Kauppa selvisi tarjoilusta ensiluokkaisella tavalla. Ihailtavaa yhteishenkeä. Seurakunta antoi projektorin, koulu ison kankaan, Destia (Tielaitos) hirviliikennemerkin saliin, kun pyysin.

Hirvi talvella

Kolmen viikon päästä elokuva vietiin kunnan Monitoimihallille, jonne tuli väkeä vielä enemmän – 267. Ihmisten historian nälkä oli valtaisa, ja sana oli kiirinyt, minkälainen historia elokuva tämä on. Elokuvan alussa pidin puheen historian ja perinteen merkityksestä. Perustelin, että pelkkä kliseinen höpötys, että perinteet ja historian tietämys ovat tärkeitä, ei riitä, vaan täytyy osata selittää, miksi – etenkin nuorille. Tätä päivää nimittäin ei voida olla olemassa ilman eilistä päivää;

tulevaisuus on olemassa menneisyytemme tähden.

HISTORIAN ARVOKKUUS

Yleensä valmistan elokuvan muutamassa kuukaudessa ja se on 10 minuutin pituinen. Tämä tuotos, 'Hirvi-Heikki – kulkuri', oli 61 minuuttia. Poikkeuksellisesta vaivannäöstä huolimatta minusta oli etelän herrana mukava kunnia tipahtaa taivaalta ikään kuin konsulttina pieneen kylään kokoamaan heidän historian tapahtumistaan dokumenttia. Minua on kiinnostanut, kuinka kuolevat kylät pärjäävät, ovat olemassa – koulut ja postithan niistä on jo viety, ja lähikaupat. Puheessani ennen esitystä kerroin yleisölle, että elokuvan valmistumisesta otan itselleni kunnan ahkeruudestani, mutta loppu

kunnia jakaantuu takanani ja vierellä olevalle historialle – isälleni, joka oli ammatiltaan taiteilija, lehtimies, pakinoitsija ja pilapiirtäjä (mm. Kotiposti aikakauslehti 1960-luvulla). Kunnia kuuluu myös Suomen valtiolle, jonka edellinen sukupolvi koko maailmaa hämmästyttävällä tavalla pelasti meille; ja

sivistyneelle yhteiskuntajärjestelmälle, jossa kouluttautumista varjellaan; ja turvalliselle ympäristölle, jossa voimme vapaasti asua, missä haluamme; ja vakaalle huolto- ja liikennejärjestelmälle, mikä toimii säännöllisen varmasti; ja elintarvikkeiden sekä hyödykkeiden tarjonta on monipuolista. Jos näitä edellä mainittuja etuja ei ole, ei ole harraste-elokuvaajan elämääkään. Miten vankileirillä tehdään elokuvaa?

FESTIVAALIKUULUMISIA TALLINNASTA

Ismo Kiesiläisen elokuva 'The Boy with the Eternal Truths' sijoittui toiseksi Tallinnan kansainvälisillä filmifestivaaleilla. Joonas Makkosen elokuvat "Pieni herääminen" ja "Peto" saivat kunniakirjan. Festivaaliin oli ilmoittautunut 137 elokuvaa 19 maasta. Elokuvat kilpailivat kolmessa sarjassa

A-sarja: nuoret 20 ikävuoteen asti (47 osanottajaa)

B-sarja: elokuvakoulujen oppilaat (16 osanottajaa)

C-sarja: kaikki muut harraste-elokuvaajat (74 osanottajaa)

Juliste 2012

KIRKKONUMMEN VIDEO- HARRASTAJAT HAASTAVAT MUUT HARRASTAJAT

Kirkkonummen Sanomat kertoi ennen Joulua,
että Videoharrastajat olivat olleet joulupukin asialla.

Jouluna 2012 Kirkkonummen videoharrastajat ilahduttivat palvelutalojen ja hoivakotien asukkaita jakamalla heille kuvaamia paikallisia esityksiä DVD-tallenteina ensimmäistä kertaa. Videoharrastajien tarkoituksena oli muistaa erityisesti niitä henkilöitä, jotka eivät voi tai jaksavat viettää enää joulua omaistensa kanssa. Videotallenteet otettiin vastaan suurella ilolla ja mielenkiinnolla.

Kirkkonummen Sanomat kirjoitti: "Kirkkonummen palvelutalossa vietettiin pikkujoulua torstaina 20.12.2012 laulujen ja jouluisten tarjoilujen merkeissä. Tilaisuutta juhlisti myös Lucia-neidon ja tähtityttöjen vierailu sekä Kirkkonummen videoharrastajat, jotka toivat joululahjaksi osastolle viisi kuvaamansa DVD-tallennetta.

- Idea lähti liikkeelle Torni ja torppa -videosta, joka kertoo hausalla tavalla Kirkkonummen historiasta. Lisäksi panimme pakettiin muitakin paikkakunnan historiaan liittyviä tallenteitamme: "Oopperayhdistyksen esittämän oopperan ja VeikkolanKartanoteaterin kesäteatteriesityksiä, jotka kertovat erityisesti paikkakunnan historiasta. Lisäksi mukana on kaksi omaa lyhytfilmiämme. Lahjaan kuului myös useampi esittelylista, jonka henkilökunta voi teipata seinään julisteen tavoin. Esittely

kertoo helpolla tavalla lahjoitetuista videoista. Jouko Saras Kirkkonummen videoharrastajista uskoo, että erityisesti paikallinen ja tuttu historia kiinnostaa paljon katsojia.

Kirkkonummen videoharrastajien lähetystössä oli myös puheenjohtaja

Ulla-Maija Lilja ja Päivi Mäkelä, mikä kolmikko kierteli näillä joulupukin asioilla myös Lehmuskartanossa, Volsissa ja terveyskeskuksen vuodeosastolla."

Olemme kuvanneet ja editoineet paljon Kirkkonummen kulttuuri- ja muita tapahtumia ja nyt haluamme haastaa muut video- ja filmiharrastajat dokumentoimaan oman paikkakuntanne tapahtumia ja lahjoittamaan näitä tallenteita kuntanne palvelutaloille ja hoivakodeille.

FVL:N VUOSIKOKOUS 2013

Filmi- ja Videokuvaajien Liitto ry:n sääntömääräinen vuosikokous pidetään 13.4.2013 klo 15.30 alkaen Vaskivuoren lukion auditoriossa, Virtatie 4, Vantaa. Jokaisella jäsenyhdistyksellä on oikeus lähettää vuosikokoukseen yksi äänivaltainen edustaja, jonka tulee esittää valta-

kirja virallisine allekirjoituksineen ennen kokouksen alkua.

Liiton varsinaisella suorajäsenellä on kokouksessa puhe- ja äänioikeus. Kaikki liiton jäsenet ovat tervetulleita seuraamaan kokousta. Kokouksessa käsitellään 14§:n mukaiset

asiat. Jäsenen on esitettävä liiton vuosikokouksessa käsiteltäväksi haluamansa asiat kirjallisesti 1.4.2013 mennessä osoitteeseen: [Pentti Kempainen, Vihertie 45 C, 01620 VANTAA](#) Tervetuloa. Hallitus

EVAKKOMATKALLA PAIMIOON

Teksti ja kuvat: Keijo Skippari

Huivit, ruudulliset esiliinat, kapsäkit, pärekorit ja maitokannut herättivät Paimion Vistantiellä ohikulkijoiden huomion, kun evakot marssivat rautatieasemalta yhteiskoululle.

Tasan 68 vuotta sitten anoppini Rauni Keveri joutui lähtemään heinäkuussa 1944 rajapitäjä Ylä-Urpalasta viimeisen kerran evakkoon sodan jaloista. Mukana olivat lapset Elli ja Esko. Tein 1990-luvun lopulla Raunista dokumentin "Evakon taival", jossa hän kertoi tuosta matkasta. Kyseessä oli käsittämättömän mittava urakka, sillä koko Virolahden väestö, 2350 henkilöä,

Jorma Kallonen tallensi muistokiven luvutuksen

siirrettiin sodan jaloista Paimioon. Kaikkiaan Paimiossa oli sotavuonna 1944 noin 7000 evakkoa.

Kaakonpiirin Lottaperinyhdistys järjesti syyskuussa 2012 matkan Paimioon ja minulla oli tilaisuus lähteä yhdessä vaimoni ja

hänen sisarensa Ellin, sekä hänen Mirja tyttärensä kanssa katsomaan, minkälaisessa ympäristössä evakot olivat joutuneet asumaan. Tarkoitus oli myös tallentaa kuvanauhalle materiaalia myöhempää käyttöä varten.

Kiertomatalla oli tarkoitus tutustua jokaisen matkalla olleen tai

heidän vanhempiensa sijoituspaik-
koihin. Ensimmäisenä matkamme
veikin Viksbergin kartanoon, jossa
Rauni yhdessä lasten ja 200 muun
evakon kanssa majoitettiin punamul-
lalla maalattuihin Muonamiesten
asuntoihin, jotka vieläkin

”nyssäköineen”. Yhteiskoulu toimi
vastaanottopisteenä, jossa tulijat
majoittuivat ja heidät sijoitettiin
lähialueen taloihin ja tiloihin.

Kuvauksellisesti mielenkiintoisin
tapahtuma sijoittui lauantaipäivän
pääteeksi. Kansanopiston ravinto-
laan oli järjestetty erään-

olijan silmäkulmat kyyneliin. Mei-
dän linja-auton kuljettajamme Simo
Haapalehto soitti koskettavasti
trumpetilla ” Jo Karjalan kunnalla
lehti puu”. Yhteislauluna esitetty
”Karjalaisten laulu” kaikui komeasti
länsisuomalaisten ja kaakonkulma-
laisten voimin.

Matka oli sykähdyttävä
kokemus, sillä olihan

Paimion rautatieaseman edessä Terttu Ravi lottapuvussa

olivat tallella. Käynti kartanon
alueella oli koskettava, sillä mieliku-
vissa pystyi hyvin eläytymään tuohon
aikaan. Kuvasin muutaman otoksen
alueella.

Hieno hetki oli myös kokoon-
tuminen Paimion rautatieasemalle,
josta evakot ja heidän jälkeläisensä
kävelivät yhtenä joukkona Paimion
yhteiskoululle. Samalla tavoin
tapahtui heinäkuussa 1944, kun siir-
tolaiset saapuivat rautatieasemalle

lainen muistelutapahtuma, jossa
vieraat saivat kertoa, minkälaista
oli olla evakossa Paimiossa. Olipa
mukana eräs mies, joka oli syntynyt
evakossa. Vieraat järjestivät myös
tilaisuuden ohjelman, sillä mukana
oli itekin Piikkiössä evakossa ollut
Reijo Taipaleen pitkäikäinen ha-
nuristi Pertti Husu, joka tilaisuuden
aluksi säesti Raija Bernitsiä, joka
esitti tilaisuuteen sopivan ”Evakon
laulun”. Laulu sai monen paikalla

omakin äitini ollut vanhemman
veljeni ja siskoni kanssa tuolla
alueella evakossa. Nyt ei vain ollut
aikaa käydä katsomassa niitä paik-
koja. Evakkomatkasta kuvattua
materiaalia tulen käyttämään Ellin
pikkulapsena kokemaan sota-ajan
seikkailuun kohdistuvaan dokument-
tielokuvan valmistukseen. Koska sen
aika tulee, sitä en vielä tiedä.

JÄSENYHDISTYSTEN YHTEYSTIEDOT

Liitto toimii valtakunnallisena harraste-elokuvien edistäjänä. Tämän lisäksi liiton tehtäviin kuuluu yhteydenpito alan järjestöihin ja oppilaitoksiin sekä kansainvälisten yhteyksien luominen ja ylläpito. Tällä hetkellä paikallisyhdistyksiä on 16 ympäri Suomea seuraavilla paikkakunnilla: Helsinki, Hyvinkää, Imatra, Joensuu, Keuruu, Kirkkonummi, Kotka, Kouvola, Lahti, Lappeenranta, Lohja, Mikkeli, Myllykoski, Rauma, Turku ja Äänekoski. Mikäli omalla paikkakunnallasi ei ole paikallista yhdistystä, Liiton jäseneksi voi myös liittyä ns. suorajäsenenä. Suorajäsenen jäsenmaksu v. 2013 on 25 euroa vuodessa.

Jäsenten osoitteen muutokset liittoon: sähköpostiosoitteella: pentti.kemppinen@kolumbus.fi

Helsingin Filmi- ja Videokuvaajat ry

Pj. Paavo Tammi, puh: 041-510 1522
sähköposti: paavo.tammi@aalto.fi
jäsenasiat Pentti Kemppinen, puh: 040-5554951
sähköposti: pentti.kemppinen@kolumbus.fi
WEB-sivut: www.fvl.fi/jasenyhdistykset/helsinki
Kokoukset kerran kuussa Kameraseuran tiloissa Lastenkodinkuja 1, Helsinki

Hyvinkään seudun elokuvaajat ry

Pj. Tero Makkonen, puh: 040-566 3969
sähköposti: tero.makkonen@hyvinkaa.fi
Kokoontumme vähintään kerran kuukaudessa. Kokoontumispaikkoina Villa Arttu tai Maaseutuopisto. Tarkemmat ajat ja info kotisivuilta www.elokuvaajat.net Liittyminen nettisivuilla tai suoraan pj:lle

Imatra

Vuoksen Videokerho ry

Pj Risto Luukkonen, puh 0400-5590005
sähköposti: risto.luukkonen@ovako.com
Sihteeri Eija Purho, puh. 050-3866967 sähköposti: eija.purho@pp.inet.fi
Kerhoillat Sarakuja 3:n kerhohuoneessa joka parillisten viikkojen torstaina klo 18. Aiheet edeltävänä sunnuntaina Uutisvuoksen seurapalstalla

Joensuun Elokuvaajat ry

Pj. Arto Mäkisalo, puh: 040-771 7629
Sihteeri on Aulis Mäkisalo, puh. 040-568 9969
Uudet jäsenet ovat tervetulleita.

Keuruun Elokuvaajaseura ry

Yhdyshenkilö, pj. Kyösti Tolppanen, Kolhontie 297, 42700 Keuruu
puh: 040-842 5621.

Kirkkonummen Videoharrastajat ry

Pj. Ulla-Majja Lilja, puh: 050-571 7099
Videopaja, Munkinmäentie 19, 02400 Kirkkonummi
sähköposti: videoharrastajat@gmail.com
www.videoharrastajat.fi

Kotkan Elokuvaajat ry

Yhdyshenkilö Toivo Pitkä, Koulukatu 6 A 5, 48100 Kotka,
puh. 050-303 4189., sähköposti: toivo.pitka@elisinet.fi
Pj. Seppo Palviainen Valkamakatu 15 A 1, 48200 Kotka
puh: 0500-153 505
Yhdistys kokoontuu kunkin kuukauden toisena tiistaina Hannu Suholan tiloissa, Kymenlaaksonkatu 10, 48100 Kotka alkaen klo 18.00

Kouvolan Videokuvaajat ry

Pj. Matti Kuusela, Kauppatori 6 A 17, 45700 Kuusankoski, Kouvola,
puh. 050 0908902, sähköposti: matti.kuusela@kymp.net
Siht. Into Nummila, Nikulantie 81, 47540 Lyöttälä
puh: 0400 156064 Yhdistyksen kerhoillat ovat kuukauden 1. ja 3. keskiviikko klo 18:00. Kerhotilat ovat Kouvola talossa. Tilaisuudet ovat vapaamuotoisia, jossa keskustellaan kuvaustapahtumista sekä suunnitellaan uusia kuvauksia. Kerhotiloissa jäsenet voivat editoida kuvamateriaalia ja valmistaa DVD -elokuvia

Lahden Videokuvaajat ry

Pj. Emil Kakkonen, Vaaksakatu 2 A 14, 15100 Lahti, puh: 0466-311 706
sähköposti: emilkakko@yahoo.com
Kotisivut: www.lvkry.fi
Jäseniä vähintään kerran kuukaudessa Kino Iirksen Tammissalissa klo 18-21. Kerhoilloissa annetaan koulutusta Sony Vegas editointi-ohjelman käytöstä, videokameroiden ominaisuuksista, monikamera-tekniikasta jne.
Opetusta voi saada myös yksityisesti. Jäsenillä on mahdollisuus olla mukana kuvaajina, äänittäjinä tai ohjaajina yhdistyksen yhteisissä projekteissa. Lisätietoja kerhoilloista kotisivuilta

Lappeenrannan Filmi- ja Videokuvaajat ry

Pj Vesa Suuronen, sähköposti: vsuuronen@gmail.com
Sihteeri Marko Takala, sähköposti takala@pp.inet.fi
puh: 050 589 6750, Torikatu 2, 53100 Lappeenranta
Kerhoillat ovat maanantaisin klo 18-20 Lappeenrannan kaupunginkirjaston satuhuoneessa. Kerhoilloissa harjoitellaan käytännössä elokuvan ja videon teon eri osa-alueita.
Kerran kuukaudessa on joko kerhon edustaja tai ulkopuolinen esitelmöijä luennoi elokuvan ja videon tekoon liittyvistä aiheista.
Tilaisuus on kaikille avoin

Lohjan Filmi- ja Videokuvaajat ry

Pj. Kaarlo Lindroth, sähköposti: kaarlo.lindroth@dnainternet.net
puh: 0500-480 009
sihteeri Jari Lindroth, sähköposti: sihteeri@lohjanvideo.net
Kerhoilta parittomien viikkojen tiistai-iltaisina
<http://www.lohjanvideo.net>

Mikkelin Harraste-elokuvaajat ry

Pj. Kari Nuolinko, puh: 044-264 2960
sähköposti: kari.nuolinko@edu.mikkeli.fi
kotisivut: www.rivakka.net/karinuol
Yhdistys pitää kerran kuussa kokouksia Mikkelin lyseolla

Myllykosken Filmi- ja Videokuvaajat ry

Pj. Tapani Keppo, Kynttilänkuja 11, 46800 Myllykoski
puh: 040-553 2215, sähköposti: tapani.keppo@kymp.net

Rauman Elokuvaajat ry

Pj. Tarmo Hotanen, Vanhankirkonkatu 21 C, 26100 Rauma
sähköposti: tarmo.hotanen@luukku.com

Turun Elokuvaajat ry

Pj. Pertti Kansa, 050-5058101, sähköposti: pertti.kansa@kolumbus.fi,
Siht. Anneli Nygren, 050-595 5381. Kerhoillat 4 kertaa vuodessa kuukauden 3:s keskiviikko Förituvalla Sairashuoneenkatu 1. Katsomme elokuvia ja keskustelemme niistä. Meillä on käytössä kehittyneet menetelmät kaitafilmiä ja videoiden siirtoon DVD:lle ja CD:lle

Ääneseudun Videokuvaajat ry

Pj.Toni Kalliomäki, puh: 040-704 8385
sähköposti: toni.kalliomaki@videokuvaajat.com
kotisivut: www.videokuvaajat.com